

Predmet: Srebrenica (okr. Nedeljko Milidragović i dr.)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 3/17

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 09.04.2019.

Ispitivanje svedoka Veljka Budimira

Svedok odbrane optuženog Nedeljka Milidragovića, Žejko Budimir naveo je da je početkom leta 1995. godine prinudno mobilisan zajedno sa bratom Veljkom i da su odvedeni na Jahorinu, u Centar za obuku pripadnika policije, gde su postali pripadnici prve čete, trećeg voda. Komandir njegove čete bio je Mane (Mendeljev Đurić), a komandir njegovog voda optuženi Nedeljko Milidragović. Ne seća se drugih pripadnika voda, osim da su jednog visokog dečka zvali „Arkan“, ali to nije bio optuženi Milidragović. Seća se da je postojao i vojnik sa nadimkom „Uča“ i „Profesor“. Obzirom da su automehaničari i vozači, svedok i njegov brat imali su zadatak da popravljaju vozila koja su bila u Centru. Misli da je bio 10. juli 1995. godine kada su sa dva autobusa sa Jahorine prebačeni u školu u mestu Bjelovac. Po dolasku u Bjelovac, Duško Jević (komandant Centra Jahorina) rekao je svedoku i njegovom bratu da će im optuženi Milidragović pomoći pri popravkama. Za ovim je optuženi Milidragović objasnio da je on bio ekspert za borbena vozila i guseničare, kao i naoružanje na tim vozilima, pa je u vezi sa tim bio i zadužen za obuku pripadnika policije. Sve vreme boravka u Bjelovcu optuženi Milidragović je bio sa njima.

Sutradan ujutru odvezeni su u Potočare, gde je njih desetak dobilo zadatak da obezbeđuju jedan punkt UNPROFOR-a čiji su se pripadnici njima faktički predali, dok su ostali otišli prema Srebrenici. Uveče je došao optuženi Milidragović i rekao svedoku i njegovom bratu da jedan transporter UNPROFOR-a odvezu u Bjelovac. Po dolasku u Bjelovac, Duško Jević im je naredio da transporter odvezu u Zvornik. Tokom vožnje do Zvornika Milidragović ih je pratio, zajedno sa svojim kumom, u putničkom vozilu. Nakon što su transporter parkirali iza policijske stanice u Zvorniku, Milidragović ih je odveo svojoj kući, gde su i prespavali. Sutradan, to je bio 12. juli, Petrovdan, vratili su se u Bjelovac. Tada su svedok i brat dobili naređenje da idu i pogledaju još neke transportere koji su se nalazili tu u blizini prema Potočarima, te da i njih dovezu u Bjelovac. Jedan transporter su uspeli da osposobe za vožnju i dovezli su ga u Bjelovac, a Jević im je naredio da ga odvezu u Janju. U Janju su krenuli 14. jula 1995. godine oko 10 časova, i opet ih je na putu do Janje pratio optuženi Milidragović, kojeg je i ranije tog jutra video u Bjelovcu. Iz Janje su otišli u Zvornik i prespavali kod Milidragovića, a ujutru, 15. jula 1995. godine, vratili su se u Bjelovac. U Bjelovcu nisu zatekli pripadnike svoje jedinice – rečeno im je da su na terenu. Po njih je tog dana došao vozač koji ih je odvezao nazad na Jahorinu da nešto popravljaju. Jedinica se na Jahorinu vratila sutradan.

U nastavku dokaznog postupka izvršen je uvid u dokumentaciju koju je kao pismene dokaze predložilo TRZ. Izvršen je uvid u zapisnike o ekshumaciji, spisak konačno identifikovanih lica i

tabele svih grobnica. Branioци su imali primedbu da se na karti na kojoj su obeležene grobnice nalaze mesta obeležena žutom i crvenom bojim, ali da na mapi nema legende, tako da ne znaju šta te boje predstavljaju. Na ovo je postupajući zamenik TRZ naveo da to ni njemu nije poznato. Branilac optuženog Alekse Golijanina, advokat Petronijević, imao je primedbu da mapa označava mesta gde su vršene ekshumacije i da je istu potpisao Amor Mašović, koji je poznat po manipulacijama. Kao primer naveo je grobnicu Zalazje, koja je ubeležena na mapi, navodeći da su tu pronađeni posmrtni ostaci lica koja se ne nalaze na listi žrtava iz optužnice, već da se radi o sasvim drugim licima, koja su stradala pod drugim okolnostima. Ukazao je i da se spiskovi žrtava ne poklapaju, te predložio da se u dokaznom postupku izvrši uvid u presudu Haškog tribunala Radovanu Karadžiću, jer je u istoj spisak ubijenih u Kravici smanjen za jednu trećinu. Odbrana je takođe ukazala da se optužnicom optuženima na teret stavlja ubistvo nekoliko stotina lica, dok je u isto vreme broj žrtava preciziran na 1.313 lica. Ukazano je da određeni zapisnici o ekshumaciji uopšte nisu overeni potpisom i pečatom, što dovodi u pitanje njihovu autentičnost.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 16. maj 2019. godine, sa početkom u 14:30 časova i 20. maj 2019. godine sa početkom u 09:30 časova.